

busola inimii

[...] - Bun, cred că suntem gata acum pentru experienta asta pământească. Am stabilit tematica principală și avem libera alegere cum să o ducem la capăt.

- Dar.. stai un pic! Și dacă cumva mă implic total în acel miraj fizic și voi pierde astfel legătura cu tine? Cum pot să rămân pe drumul meu dacă nu te mai pot auzi? Ai văzut ce se-ntâmplă pe planeta aia albastră? Sigur că din poziția noastră actuală are sens de ce multi dintre noi aleg acea experiență și provocările extraordinare ce au loc acolo. Dar odată ajuns în acea zonă, știi sigur că-mi voi pierde memoria inimii, voi avea experienta de a nu-mi aminti de mine.

- Țsta este într-adevăr un examen de Masterat pe care îl dăm, absolvim astfel la un nou nivel de existență, dar stai fără griji că avem un mecanism de siguranță. Când vei ajunge pe acea planetă albăstruie, cel mai probabil te vei identifica cu actorul pe care ai ales să-l joci, dar când te vei întreba de ce ești atât de amnezic și care e scopul tău acolo, cel mai bun lucru pe care îl poți face este ca întotdeauna, continuu și indubitabil să alegi să faci ceea ce te pasionează cel mai mult, fără niciun fel de așteptări asupra rezultatului final care ar trebui să vină. Nu condiționezi rezultatul prin auto-sabotare și așteptări inflexibile, ci mai degrabă lasă toate ușile deschise. Continuă să faci tot ce te pasionează cel mai mult, în fiecare moment, fără să conteze dacă este ceva extraordinar de important sau ceva aparent nesemnificativ, ca o simplă plimbare în parc. Toate etapele sunt legate între ele, evoluție progresivă către echilibrul spiritual. Suferința este o rezistență împotriva echilibrului tău natural și da, vei experimenta din plin acest sentiment, cât timp alegi să deviezi de la ce te pasionează cu adevărat.

- Sună destul de complicat, dar totodată ridicol de simplu.

- Pare simplu, pentru că așa este, dar devine aparent complicat când intri în joc. Cortina va fi foarte groasă, dar vor fi multe situații de fuziune, în funcție de cât de conectat vei alege să fii. Dar indiferent ce se va întâmpla și oricât de mult va fi creierul tău bombardat cu programare falsă și negativă, trebuie să continui mereu să faci ceea ce te pasionează cel mai mult. Țsta e biletul tău la locurile din tribuna celui mai înalt nivel al conștiinței globale, dar trebuie să crezi în asta, să îi dai voie să te susțină. Îndoiala nu este prietenul tău în acea stare sufletească.

Te vom ghida la fiecare pas. Ești parte din mine, nu am cum să te abandonez, dar acesta nu este un joc simplu în care ne avântăm. Vei avea multe situații în care te vei simți pierdut, confuz, vei suferi, totul face parte din tema jocului, vei avea îndoieli, dar poți mereu să ai încredere totală în pasiunea ta, nu te va minți niciodată, pentru că va fi limbajul prin care vei comunica cu tine, va fi experienta fizică a dragostei noastre pentru tine.

Scopul tău este să pornești această aventură extraordinară și plină de provocări, dar trebuie să fii atent să nu devii una cu actorul niciodată, îți scrii singur desfășurarea povestii tale. Tine busola inimii mereu activă prin a-ți urmări pasiunea, entuziasmul, fără niciun fel de așteptări pentru cum ar trebui să se desfășoare lucrurile și de ce anume alegi să faci ceea ce te pasionează cu adevărat. Trebuie să ai încredere în pasiunea ta, pentru că astfel ai încredere în tot ceea ce există și Existența niciodată nu te va ghida undeva unde e rău pentru tine.

- Bun, deci să-mi urmez mereu pasiunea, am înțeles. Pot să-mi păstrez această idee în memorie când voi coborî în Joc?

- Vei păstra această amintire și vei acționa conform ei în timpul copilăriei, dar va fi smulsă din memoria

ta prin sistemul de valori și credințe al altor colegi din joc. Face parte și asta din tematica principală a jocului, vei primi provocări să uiți, din partea părinților, a societății, televiziunii, prietenilor tăi și multor alora. Nu vei fi stimulat să gândești și să acționezi creativ, ci vei fi programat ce anume să gândești. Depinde de tine cum vei rezista acestui test și dacă vei urmări mereu felinarul din întunericul auto-impus, lumină care mereu te va aduce înapoi la dragostea necondiționată a energiei infinite din care facem parte cu toții.

- În regulă, cred că sunt gata acum, să încep jocul!

- Dragoste necondiționată pentru tine, fratele meu etern!

[...] Cel mai puțin drăgăstos sunet mă trage brusc înapoi. Este alarma ceasului meu. Deschid ochii cu o mâhnire profundă pentru confruntarea încă unei zile pline de provocări. Superbul ei păr lung îmi acoperă jucăuș partea superioară a corpului. Abia s-a trezit și ea, exprimând sentimente similare lipsite de dragoste pentru ziua care tocmai se desfășoară.

- Am avut un vis nebun de tot, scumpa mea, nu o să îți vină să crezi cum a fost!

- Ai visat cumva că alarma de la ceas nu a pornit și noi nu trebuia să mergem la servicii?

- Chiar mai bine, era ceva despre... ah îmi scapă... ceva despre o familie mare pe care o aveam și îmi spuneau să fac... să fac... ceva... Ce mă enervează cât de repede se pierd unele visuri! Dar categoric îmi amintesc un cuvânt care îmi apărea peste tot în vis.

- Care anume?

- Pasiune! Ceva... ceva... pasiune!

- Păi, până îți amintești întregul vis, eu mă duc să fac cafeaua. Visele sunt frumoase, dar e bine să revenim la realitate, dragul meu, și să ne axăm pe lucruri mai importante. Nu trebuie să investim prea mult timp în ideea de pasiune-autosugestionată, trebuie să ne uităm la ce este real și acum scopul nostru este să muncim cât de mult putem pentru a ne califica pentru acel împrumut bancar pe 25 de ani, pentru a ne permite un apartament-cutie.

- Da, ai dreptate, trebuie să ne axăm pe ideea asta. Dar trebuie să recunoști că viața ar fi mult mai frumoasă dacă am face doar ceea ce iubim să facem, în loc să alegem ce ni se spune că trebuie să facem. Am un sentiment ciudat că parcă e mai mult în viața asta decât alergătura după un salariu bun.

- Sunt doar idei idealiste, dragul meu, e timpul să te trezești sau vei întârzia la servicii.

Ceva... ceva... pasiune. Urmează-ți pasiunea, fără așteptări... Ar putea fi asta ghidul meu spre regăsirea personală? Nah, n-are cum să fie atât de simplu.

[...] Deci, dragi elevi, cum a fost weekend-ul la voi? Da, Seth, să auzim.

- Azi noapte am avut un vis extraordinar care era foarte real, eram undeva sus după nori, cu multi prieteni și am decis să vin pe Pământ să mă joc o perioadă, dar trebuia să îmi amintesc o ghicitoare, să îmi urmez mereu pasiunea, indiferent ce se întâmplă. Apoi am călătorit în alt vis, eram un bărbat căsătorit și mă trezeam dimineața să plec la servicii, munceam din greu pentru a strânge suficiente credite pentru a-mi putea face rată la un apartament.

- Wow, Seth, ce vis extraordinar ai avut pentru un simplu elev de clasa a III-a! Desigur știi că a fost doar un vis, nu a fost real. Pasiunea funcționează doar la oamenii extrem de talentați, la care Dumnezeu(?) le-a dat mai mult decât altora. Cel mai bun lucru pe care îl poți face în viață este să ascuți mereu de părintii tăi, să te supui tuturor regulilor, niciodată să nu te împotrivesți autorității altor oameni, să crezi

În biserică și mereu să îți faci temele, pentru a lua note mari la școală, pentru ca mai târziu să ai un loc de muncă bun care să îți permită un împrumut bancar pe viață pentru a-ți cumpăra propriul tău apartament, pentru ca apoi să te poți căsători și să faci copii și să îi inspiri și pe ei să facă la fel ca tine, pentru ca astfel să te încadrezi în normalitate și să fii acceptat de societate. Oare nu-i asta ceva pentru care merită cu adevărat să trăiești?